

VIè Congrès de Comissions Obreres de les Terres de Lleida

Amigues i amics de CCOO de les Terres de Lleida, us saludo ben cordialment en aquest Sisè Congrès y us desitjo una bona feina que ajudi a difondre la tasca sindical arreu, i contribueixi a trobar una sortida ràpida i poc dolorosa a la crisi econòmica que estem travessant. Tots, sindicats, empresaris, i institucions estem cridats a posar una part de l'esforç que requerirà, ja ho està requerint, l'ajust econòmic a casa nostra. És per això, que el sindicalisme, en tot moment però especialment en temps difícils, ha de tenir una presència activa en el món de l'economia i de les relacions laborals, però també en el món de la vida en comunitat i en el disseny de la societat de futur que volem per als nostres fills.

Precisament, l'amic Jaume Sellés, el vostre secretari general durant els darrers dotze anys, que ara traspasa les seves responsabilitats a un altre company, ha estat durant tot aquests temps un clar exemple del que, avui, li pertoca fer a un sindicat, més enllà de les tasques de defensa dels interessos legítims dels treballadors i les treballadores. Jaume Sellés, ha compaginat la direcció de CCOO en les terres de Lleida amb una participació activa en diferents fòrums ciutadans, posant de relleu la seva sensibilitat, i la dels sindicalistes lleidatans, en contribuir a fer de les nostres terres, una societat més justa, més cohesionada i, per tant, amb més esperances de futur.

La negociació entre sindicats i institucions, en el cas de l'ajuntament de Lleida, no s'ha limitat a les preceptives negociacions dels pactes-conveni. Ha anat més lluny. Em refereixo, com tots sabeu, al Pacte Social per a la Ciutadania que enguany s'ha renovat per quarta vegada, acordant la realització de 64 mesures de caràcter social en l'horitzó de l'any 2011, per a la Lleida del segle XXI. Un pacte la raó de ser del qual no és altre que l'obtenció del salari diferit, o salari social; i la consecució d'una Lleida socialment més justa. Un acord aconseguit amb la participació sindical en la definició de las prioritats de la política municipal de Lleida en l'àmbit social.

Una altre important activitat per a la comunitat desenvolupada per Jaume Sellés ha estat la seva participació en el Consell Social de la Universitat de Lleida. Conseller des de l'any 1997, ha defensat la nostra Universitat en aspectes tant decisius com les noves titulacions acadèmiques que Lleida necessita per al creixement de la nostra economia. En una gran sintonia amb la representació acadèmica i social d'aquest Consell, ha donat suport a les peticions de noves titulacions per tal que la UdL tingui més universitaris, i també més centres de recerca, que són els encarregats de la formació de professionals i científics. És d'aquesta manera que tindrem més treballadors altament qualificats i, al mateix temps, que contribuirem a la construcció d'un nou model de creixement econòmic basat en el coneixement.

Una tercera faceta de Jaume Sellés, que m'agradaria remarcar, és la seva dedicació a trobar el màxim consens possible per tirar endavant accions útils per a tota la nostra comunitat. M'estic referint, és clar, a la seva participació en la gestació del Manifest de Vallbona, i en la posterior difusió del Compromís per Lleida, signat per 111 institucions i entitats lleidatanes, on es dibuixa les línies mestres que han d'informar el conjunt d'actuacions d'aquestes entitats en una mateixa direcció, al servei d'allò que Lleida, i les seves comarques, precisen per al seu millor creixement i desenvolupament.

Aquestes activitats addicionals del sindicalisme actual, recorda la que es realitzava en els temps fundadors del moviment obrer a Catalunya, entre mitjans del segle XIX i els inicis del segle XX. Recorda, per exemple, la tasca realitzada per l'Ateneu Català de la Classe Obrera, nascut el 1861, que va ser la llavor d'altres moviments obrers i sindicals de començaments de segle XX, entre els quals va destacar l'Ateneu Enciclopèdic Popular, fundat el 1902, de la ma, entre d'altres, de Frances Layret; que tenia com a finalitats principals, a més de la preparació del moviment sindical, la formació dels treballadors que, aleshores, no tenien accés a una educació mínima.

Aquest Ateneu va arribar a comptar amb més de 25.000 adherents, una xifra que resulta espectacular en l'època. És evident que els treballadors tenien veritable fam de justícia, però també de coneixements, de formació per tal de millorar les seves expectatives laborals.

Encara més, l'Ateneu Enciclopèdic Popular va reunir un estol de destacadíssimes personalitats de la vida política, sindical i cultural de la Catalunya dels anys 20 i 30 del segle passat. Alguns noms ens en fan una idea: el pota Joan Salvat-Papasseit, va ser el bibliotecari de l'Ateneu durant molts anys; polítics com Joaquim Maurin, Luis Companys i Jaume Aiguader; homes de cultura com Joan Amades, Pere Coromines i Carles Fontseré; i, és clar, sindicalistes com el ja esmentat Francesc Layret, Àngel Pestanya i el lleidatà Salvador Seguí, el Noi del Sucre.

En definitiva, ahir com avui, ens cal una estreta sintonia entre la societat civil i les institucions públiques i privades, fent pinya amb la finalitat d'aconseguir uns objectius comuns en els quals, com hem fet a Lleida, no resulta tan difícil arribar a un acord. Ara, més que mai, es fa necessària aquesta unitat, per tal de superar la situació crítica de la nostra economia, per recuperar els llocs de treball perduts i per donar la formació de treballadors i treballadors que els hi faciliti un nou, i més qualificat, lloc de treball. En això, com sabeu, la Paeria de Lleida està, i estarà, sempre al vostre costat.

Moltes gràcies i bon Congrés.

Àngel Ros i Domingo
Alcalde de Lleida

